

Sygn. akt I ACa 382/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Mirosława Gołuńska
Sędziowie:	SA Agnieszka Sołtyka (spr.) SO del. Tomasz Żelazowski
Protokolant:	sekr. sądowy Justyna Kotlicka

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2013 r. na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa B. T.

przeciwko T. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt I C 395/12

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 2.700 złotych (dwa tysiące siedemset) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym,

III. przyznaje radcy prawnemu M. D. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Szczecinie kwotę 2.700 złotych (dwa tysiące siedemset) wraz z należnym podatkiem VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Agnieszka Sołtyka Mirosława Gołuńska Tomasz Żelazowski

Sygn. akt I ACa 382/13

UZASADNIENIE

Powód B. T. pozwem z dnia 11 stycznia 2012 r. wniósł przeciwko T. K. i M. P. o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwoty 88.000 zł wraz z odsetkami umownymi od dnia 27 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego ze wskazaniem, że pozwana M.

P. jest dłużnikiem rzeczowym odpowiadającym wyłącznie z nieruchomości położonej we wsi Z., w gminie D., dla której Sąd Rejonowy w Drawsku Pomorskim V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW nr (...). Ponadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz solidarnie od pozwanych zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 27 sierpnia 2010 r. udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 88.000 zł, której pozwany nie spłacił w ustalonym terminie. Ponadto powód podkreślił, iż aktem notarialnym z dnia 9 września 2011 r. pozwany działający w imieniu i na rzecz pozwanej na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa, dla zabezpieczenia spłaty pożyczki udzielonej przez powoda pozwanemu z oprocentowaniem w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego wniósł o ustanowienie hipoteki do kwoty 150.000 zł na nieruchomości należącej do pozwanej, położonej we wsi Z., w gminie D., dla której Sąd Rejonowy w Drawsku Pomorskim V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW numer nr (...). Powód wskazał również na dwukrotne, bezskuteczne wezwania pozwanej do zapłaty kwoty 88.000 zł wraz umownymi odsetkami.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie nakazał pozwanym T. K. i M. P., aby zapłacili solidarnie powodowi B. T. kwotę 88.000 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od dnia 27 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, z zastrzeżeniem, że pozwanej M. P. służy prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności do nieruchomości położonej w miejscowości Z., gmina D., dla której Sąd Rejonowy w Drawsku Pomorskim V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty, albo wnieśli w tym terminie sprzeciw do tutejszego Sądu.

Sprzeciwem od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i przyznanie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego w wysokości stawki minimalnej tytułem udzielonej, a nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.

Nakaz upominawczy Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 20 kwietnia 2012 r. sygn. INc 10/12 uprawomocnił się w stosunku do M. P..

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2013r Sąd Okręgowy w Szczecinie zasądził od pozwanego T. K. na rzecz powoda B. T. 88.000 zł wraz z odsetkami umownymi od dnia 27 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego z tym, że odpowiedzialność T. K. jest solidarna z odpowiedzialnością M. P. w stosunku do której uprawomocnił się nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 17 stycznia 2012 r. sygn. akt I Nc 10/12; zasądził od pozwanego T. K. na rzecz powoda B. T. 8.017 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z tym, że odpowiedzialność T. K. jest solidarna z odpowiedzialnością M. P. w zakresie orzeczonych kosztów procesu w stosunku do której uprawomocnił się nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 17 stycznia 2012 r. sygn. akt I Nc 10/12 oraz przyznał na rzecz radcy prawnego M. D. prowadzącej Kancelarię Radcy Prawnego, (...) S. ul. (...) od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Szczecinie 3.600 zł wraz z 23 % VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanemu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód B. T. i pozwany T. K. byli kolegami i spotykali się towarzysko.

W dniu 27 sierpnia 2010 r. została zawarta w S. umowa pożyczki pomiędzy pożyczkodawcą B. T., a pożyczkobiorcą T. K..

Na podstawie § 1 ust. 1 tej umowy pożyczkodawca udzielił pożyczkobiorcy pożyczki inwestycyjnej w wysokości 88.000 zł na okres jednego roku od dnia 27 sierpnia 2010 r. do dnia 26 sierpnia 2011 r. Stosownie do § 2 umowy pożyczkobiorca wyżej wymienioną pożyczkę przyjął i potwierdził odbiór całej kwoty w gotówce. Zgodnie z § 3 umowy

pożyczkobiorca oświadczył, że zwróci w/w kwotę w następnym dniu po upływie terminu określonego w § 1. Za opóźnienie w zwrocie pożyczki pożyczkobiorca zobowiązany był do zapłaty odsetek w wysokości 0,5 % dziennie (§ 6). Zgodnie z treścią § 7 umowy w sprawach nieuregulowanych niniejszą umową stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Wszelkie zmiany w umowie wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Pozwany T. K. pożyczoną kwotę pieniężną zainwestował w otwarcie pizzerii położonej w S. w okolicy T..

Strony: B. T. i T. K. zawarli aneks w dniu 2 września 2011 r. do umowy pożyczki zawartej w dniu 27 sierpnia 2010 r. w związku z brakiem spłaty przez T. K. pożyczki w określonym wyżej terminie oraz faktem posiadania przez T. K. pełnomocnictwa M. P. do ustanowienia hipoteki na nieruchomości położonej we wsi Z., w gminie D., dla której Sąd Rejonowy w Drawsku Pomorskim V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Strony ustaliły, że: termin spłaty pożyczki w kwocie 88.000 zł zostanie wyznaczony na dzień 30 listopada 2011 r.; oprocentowanie pożyczki od dnia 27 sierpnia 2011 r. do dnia spłaty wynosi czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne); w celu zabezpieczenia roszczenia o zwrot pożyczki, T. K., jako pełnomocnik M. P., ustanowi hipotekę w wysokości 150.000 zł na nieruchomości położonej we wsi Z., w gminie D., dla której Sąd Rejonowy w Drawsku Pomorskim V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...); dla umowy i rozpatrywania sporów z niej wynikających właściwym jest prawo polskie i sąd w Szczecinie; T. K. podał adres dla doręczeń: P., numer (...), (...)-(...) P..

W dniu 27 sierpnia 2011 r. pozwany T. K. sporządził oświadczenie, iż na dzień 27 sierpnia 2011 r. jest winny B. T. zamieszkałemu w S., przy ulicy (...), urodzonemu (...), nr dowodu osobistego (...) kwotę 88.000 zł z tytułu pożyczki. T. K. oświadczył, że kwoty tej nie spłacił w ustalonym terminie mijającym w dniu 27 sierpnia 2011 r. z uwagi na brak środków i zobowiązał się do spłaty tej kwoty do dnia 30 listopada 2011 r.

W dniu 9 września 2011 r. T. K. działający w imieniu i na rzecz M. P. ustanowił na rzecz B. T. hipotekę do kwoty 150.000 zł na nieruchomości stanowiącej gospodarstwo rolne z zabudowaniami, składającej się z działek gruntu numer (...), o łącznym obszarze 2,09 ha, położonej w obrębie (...) – Z., gmina D., powiat (...), województwo (...), dla której Sąd Rejonowy w Drawsku Pomorskim V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW (...). Hipoteka ta ustanowiona została dla zabezpieczenia spłaty pożyczki zawartej dnia 27 sierpnia 2010 r. pomiędzy B. T. jako pożyczkodawcą, a T. K. jako pożyczkobiorcą, z której wynika między innymi, że pożyczkodawca udzielił pożyczkobiorcy pożyczki w kwocie 88.000 zł z oprocentowaniem w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne). Właścicielem tej nieruchomości jest pozwana M. P..

Pismami z dnia 1 grudnia 2011 r. powód wezwał pozwanych do zapłaty kwoty 88.000 zł wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, a wyliczonymi na dzień spłaty.

W dniu 1 grudnia 2011 r. T. K. w związku z otrzymanym wezwaniem do zapłaty z dnia 1 grudnia 2011 r. potwierdził, iż zawarł w dniu 27 sierpnia 2010 r. z B. T. umowę pożyczki kwoty 88.000 zł. Do kwoty tej należy dodać odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Kwotę pożyczki T. K. był zobowiązany zwrócić B. T. do dnia 30 listopada 2011 r., czego nie uczynił.

Pismami z dnia 4 stycznia 2012 r. powód wezwał pozwanych do zapłaty kwoty 88.000 zł wraz z umownymi odsetkami w terminie 5 dni od otrzymania tego wezwania.

Pozwany T. K. nie oddał powodowi żadnej kwoty pieniężnej tytułem zawartej umowy pożyczki z dnia 27 sierpnia 2010 r.

Po dokonaniu powyższych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie w stosunku do pozwanego. Wskazał też, że nakaz upominawczy Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 20 kwietnia 2012

r. sygn. INc 10/12 uprawomocnił się w stosunku do M. P. i okoliczność tę musiał Sąd uwzględnić przy redakcji treści wyroku.

Podstawę prawną żądania pozwu w zakresie zapłaty kwoty 88.000 zł wraz z odsetkami umownymi od dnia 27 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego dochodzonej solidarnie od pozwanego T. K. i pozwanej M. P. stanowił art. 720 § 1 k.c. W zakresie żądania zapłaty kwoty obejmującej koszty udzielonej pozwanemu T. K. przez powoda pożyczki miał również zastosowanie art. 353⁽¹⁾ k.c. w zw. z art. 354 § 1 k.c.

Wskazał Sąd, że niesporne na gruncie przedmiotowej sprawy było zawarcie przez strony umowy pożyczki, na podstawie której powód pożyczył pozwanemu kwotę 88.000 zł na okres jednego roku od dnia 27 sierpnia 2010 r. do dnia 26 sierpnia 2011 r. Bezsporne było również zawarcie aneksu do tej umowy, stosownie do którego strony ustaliły: termin spłaty pożyczki w kwocie 88.000 zł na dzień 30 listopada 2011 r., oprocentowanie pożyczki od dnia 27 sierpnia 2011 r. do dnia spłaty wynosiło czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne) i w celu zabezpieczenia roszczenia o zwrot pożyczki, T. K., jako pełnomocnik M. P. miał ustanowić hipotekę w wysokości 150.000 zł na nieruchomości położonej we wsi Z., w gminie D., dla której Sąd Rejonowy w Drawsku Pomorskim V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...). Jednocześnie strony potwierdziły ustanowienie hipoteki przez pozwanego T. K. działającego w imieniu i na rzecz M. P. na rzecz B. T. do kwoty 150.000 zł na nieruchomości stanowiącej własność pozwanej M. P.. Niesporne było także, iż niniejsze ograniczone prawo rzeczowe było ustanowione dla zabezpieczenia spłaty pożyczki zawartej dnia 27 sierpnia 2010 r. pomiędzy B. T. jako pożyczkodawcą, a T. K.. Okolicznością bezsporną było też niezwrócenie przez pozwanego kwoty pieniężnej powodowi z tytułu udzielonej pożyczki, mimo licznych wezwań do zapłaty kierowanych do pozwanego.

Jedyną okolicznością sporną pomiędzy stronami było kwestia dotycząca istnienia ustnego porozumienia, na podstawie którego wobec ustanowienia zabezpieczenia w formie hipoteki strony miały - według słów pozwanego - przedłużyć termin spłaty pożyczki o rok, to jest do września 2012 r. Powyższe twierdzenia pozwanego w ocenie Sądu nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie. Ciężar wykazania tego faktu spoczywał zgodnie z ogólną regułą dowodową z art. 6 k.c., na stronie pozwanej. Zdaniem Sądu meriti pozwany T. K. nie podźwignął ciężaru dowodu w tym zakresie. Ponadto wskazał Sąd, iż strony w toku całej procedury dotyczącej zawarcia przedmiotowej umowy darowizny zachowywały formę pisemną, to jest w tej formie zawarły umowę pożyczki oraz aneks, a także wszelkie oświadczenia składane przez pozwanego były sporządzone w formie pisemnej.

W ocenie Sądu Okręgowego, gdyby strony rzeczywiście zawarły porozumienie co do odroczenia terminu płatności kwoty pieniężnej tytułem zawartej umowy pożyczki, to nastąpiłoby to w formie pisemnej, jak to miało miejsce choćby w oświadczeniu pozwanego z dnia 27 sierpnia 2011 r. W konsekwencji wobec nie wykazania przez pozwanego faktu obowiązywania powyższego porozumienia, uznał Sąd, że powództwo B. T. nie było przedwczesne i należało jej uwzględnić w całości.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie umownych odsetek Sąd oparł o dyspozycję art. 359 § 1 i § 2¹ k.c., wskazując, że maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne). Wobec faktu ustalenia przez strony w aneksie z dnia 2 września 2011 r. do umowy pożyczki zawartej w dniu 27 sierpnia 2010 r. rodzaju oprocentowania oraz jego wysokości Sąd orzekł zgodnie z żądaniem powództwa.

Solidarny sposób zapłaty wskazanej kwoty pieniężnej przez pozwanego T. K. i M. P. był konsekwencją unormowania z art. 369 k.c. w zw. z art. 65 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2001 r., Nr 124, poz. 1361 z późn zm.).

Sąd miał na uwadze, że w stosunku do pozwanej M. P. wydany został przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie I Nc 10/12 prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Okoliczność tę uwzględnił sąd redagując treść wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu zapadło na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. przy zastosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik procesu. W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego T. K. na rzecz powoda kwotę 8.017 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z tym, że odpowiedzialność T. K. jest solidarna z odpowiedzialnością M. P. w zakresie orzeczonych kosztów procesu w stosunku, do której uprawomocniła się nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 17 stycznia 2012 r., sygn. akt I Nc 10/12.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w pkt II sentencji.

Biorąc pod uwagę fakt reprezentowanie pozwanego przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu i brak uiszczenia stosownego wynagrodzenia Sąd przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Szczecinie na rzecz pełnomocnika ustanowionego z urzędu M. D. kwotę 3.600 zł wraz z podatkiem 23 % VAT, o czym orzeczono w pkt III sentencji.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się pozwany, który zaskarżył wyrok w całości, zarzucając naruszenia przepisów prawa proceduralnego, a w szczególności art. 233 k.p.c. przez to, że Sąd zastosował dowolną a nie swobodną ocenę w stosunku do stwierdzenia, że w niniejszej sprawie strony nie zawarły ustnego porozumienia, na mocy którego zmieniły istotne elementy umowy pożyczki oraz aneksu z dnia 2.09.2011r w ten sposób, że wobec ustanowienia zabezpieczenia w formie hipoteki strony przedłużyły termin spłaty pożyczki o rok tj. do września 2012r.

Wskazując na ten zarzut apelacyjny apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania za I i II instancję. Ponadto reprezentujący pozwanego z urzędu pełnomocnik wniósł o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego za II instancję, oświadczając, że koszty te nie zostały w całości ani w części pokryte.

Powód wniósł o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny zważył, co następuje;

Apelacja jest bezzasadna, gdyż zarzut w niej podniesiony nie zasługiwał na uwzględnienie.

Wskazać należy, że pozwany w rozpoznawanej sprawie nie kwestionował, że pożyczył od powoda kwotę 88.000 zł, że strony zawarły pisemną umowę pożyczki, w której określiły warunki zwrotu kwoty udzielonej pożyczki, tak co do terminu jej zwrotu, jak i co do oprocentowania. Nie zakwestionował też, że aneksem z dnia 2 września 2011 r. przesunięto termin spłaty pożyczki w kwocie 88.000 zł na dzień 30 listopada 2011 r., określono oprocentowanie pożyczki od dnia 27 sierpnia 2011 r. do dnia spłaty w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne) i w celu zabezpieczenia roszczenia o zwrot pożyczki, T. K., jako pełnomocnik M. P. miał ustanowić hipotekę w wysokości 150.000 zł na nieruchomości położonej we wsi Z., w gminie D., dla której Sąd Rejonowy w Drawsku Pomorskim V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...). Jednocześnie strony potwierdziły ustanowienie hipoteki przez pozwanego T. K. działającego w imieniu i na rzecz M. P. na rzecz B. T. do kwoty 150.000 zł na nieruchomości stanowiącej własność pozwanej M. P.. Nie było także kwestionowane przez apelującego, iż niniejsze ograniczone prawo rzeczowe było ustanowione dla zabezpieczenia spłaty pożyczki zawartej dnia 27 sierpnia 2010 r. pomiędzy B. T. jako pożyczkodawcą, a T. K.. Wreszcie pozwany nie kwestionował, że pożyczonej kwoty nie zwrócił.

Zarzucił jedynie naruszenie art. 233 k.p.c. przez to, że Sąd zastosował dowolną, a nie swobodną ocenę w stosunku do stwierdzenia, że w niniejszej sprawie strony nie zawarły ustnego porozumienia, na mocy którego zmieniły istotne elementy umowy pożyczki oraz aneksu z dnia 2.09.2011r w ten sposób, że wobec ustanowienia zabezpieczenia w formie hipoteki strony przedłużyły termin spłaty pożyczki o rok tj. do września 2012r.

Wobec tak sformułowanego zarzutu wskazuje Sąd Apelacyjny, że zawarta przez strony umowa pożyczki z dnia 27 sierpnia 2010 roku wyraźnie wskazywała w § 7 ust 2 (k.11), że wszelkie zmiany w umowie wymagają formy pisemnej

pod rygorem nieważności. Tego sformułowania skarżący nie podważył. Zapewne też i z tego powodu strony zawarły w dniu 2 września 2011r na piśmie aneks do umowy pożyczki, w którym zmieniły część z warunków tej pożyczki.

Podnieść należy, że pozwany powołuje się, co do zmiany terminu na ustne porozumienie stron, powód temu zaprzecza, słusznie zatem Sąd Okręgowy uznał, że te twierdzenia są niewykazane w świetle art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. Takie ustalenie jest logiczną konsekwencją prawidłowej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie i nie narusza art. 233 § 1 k.p.c. Jedynym bowiem dowodem na te twierdzenia były zeznania pozwanego. Dowody przeciwne to zeznania powoda oraz pisemna umowa pożyczki, aneks do niej i pisemne oświadczenia pozwanego z dnia 1 grudnia 2011 r., w którym T. K. w związku z otrzymanym wezwaniem do zapłaty z dnia 1 grudnia 2011 r. potwierdził, iż zawarł w dniu 27 sierpnia 2010 r. z B. T. umowę pożyczki kwoty 88.000 zł. Znamienne jest, że w oświadczeniu tym pozwany nie wspominał nawet o tym, że ustną umową stron przedłużony został termin spłaty pożyczki.

Podkreślić trzeba, że ustalony przez strony, zgodnie z zasadą swobody umów wyrażoną w art. 353¹ k.c., wymóg formy pisemnej pod rygorem nieważności dla wszelkich zmian w umowie, sprzeciwia się uznaniu twierdzeń pozwanego co do kolejnego przesunięcia terminu zwrotu pożyczki za wiarygodne.

Końcowo też zauważyć trzeba, że wyrok w niniejszej sprawie wydano 28 lutego 2013r. Na ten dzień, nawet przy przyjęciu terminu wymagalności pożyczki wskazanego przez pozwanego (wrzesień 2012r) - choć podstaw ku temu w materiale sprawy brak- roszczenie powoda było wymagalne i nic nie sprzeciwiało się jego uwzględnieniu (art. 316 k.p.c.).

Dodać też trzeba, że pozwany nie wykazał, by spłacił pożyczkę także do czasu orzekania przez Sąd Apelacyjny.

Dla wyczerpania argumentacji wskazać należy, że pozwany nie kwestionował w rozpoznawanej sprawie tego, że strony umówiły się co żądanej przez powoda wysokości oprocentowania pożyczki oraz tego, że umówione odsetki należne są powodowi od 27 sierpnia 2011r. Okoliczność ta wynika wprost z podpisanego przez nich aneksu z dnia 2.09.2011r (k.13) oraz oświadczenia o ustanowieniu hipoteki (k. 14-15). Dlatego też na podstawie art. 720 k.c. i art. 359 k.c. pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę udzielonej pożyczki wraz z umówionym oprocentowaniem za okres opóźnienia.

Z tych wszystkich względów apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu, o czym na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach należnych powodowi za postępowanie apelacyjne zawarte w punkcie II wyroku wydano stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 i 99 k.p.c.), a ich wysokość wynika z § 6 pkt 6 w związku z § 12 ust 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej pozwanemu w postępowaniu apelacyjnym orzeczono w punkcie III wyroku na podstawie art. 22³ ustawy o radcach prawnych, a ich wysokość wynika z § 6 pkt 6 w związku z § 12 ust 1 pkt 2 oraz § 2 ust 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

A. Sołtyka M. Gołuńska T. Żelazowski